

1. Прийшов я до саду свого, о сестро моя, наречена! Збираю я мирру свою із бальзамом своїм, споживаю свого стільника разом із медом своїм, п'ю вино я своє зо своїм молоком!... Споживайте, співдрузі, пийте до схочу, кохані!

2. Я сплю, моє ж серце чуває... Ось голос мого коханого!... Стукає... Відчини мені, сестро моя, о моя ти подруженько, голубко моя, моя чиста, бо росою покрилася вся моя голова, мої кучері краплями ночі!...

3. Зняла я одержу свою, як знову її надягну? Помила я ніжки свої, як же їх занечищу?...

4. Мій коханий простяг свою руку крізь отвір, і нутро моє схвилювалось від нього!...

5. Встала я відчинити своєму коханому, а з рук моїх капала мирра, і мирра текла на засувки замка з моїх пальців...

6. Відчинила своєму коханому, а коханий мій зник, відійшов!... Душі не ставало в мені, як він говорив... Я шукала його, та його не знайшла... Я гукала його, та він не відізвався до мене...

7. Стріли мене сторожі, що ходять по місті, набили мене, завдали мені рани... Здерли з мене моє покривало, сторожі міських мурів!

8. Заклинаю я вас, дочки ерусалимські, як мого коханого стрінете ви, що йому повісте? Що я хвора з кохання!

9. Чим коханий твій кращий від інших коханих, вродливіша з жінок? Чим коханий твій кращий від інших коханих, що так закликаєш ти нас?

10. Коханий мій білий й рум'яний, визначніший він від десяти тисяч інших...

11. Голова його щирее золото, його кучері пальмове віття, чорні, як ворон...

12. Його очі немов голубки над джерелами водними, у молоці повимивані, що над повним струмком посідали!

13. Його личка як грядка бальзаму, немов квітники запашні! Його губи лілеї, з яких капає мирра текуча!

14. Його руки стовпці золоті, повисаджувані хризолітом, а лоно його твір мистецький з слонової кости, покритий сапфірами!

15. Його стегна стовпи мармурові, поставлені на золотії підстави! Його вигляд немов той Ливан, він юнак як ті кедри!

16. Уста його солодощі, і він увесь пожадання... Оце мій коханий, й оце мій дружок, дочки ерусалимські!